

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: I HAUGEN

Citation: Aarestrup, Emil: "I HAUGEN", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 203. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid72819/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

I HAUGEN.

Mig henrev den bløde
Skyaftens Rødme,
Biernes Surren,
Blomsternes Sødme.

Paa Randen af Skyen,
Den svømmende, fjerne,
Mødte mit Øie
En eneste Stjerne.

En Hængebirks Grene,
Den største i Haven,
Hang over mit Hoved,
Som laae jeg i Graven.

Og Vandperler funkled
Som Taarer, som dine —
Men det var kun Nattens,
Kun Taagens og mine!

SOLENS NEDGANG.

Bag Vestens Bøgeskove,
I Bølgerne sank Solen —
Hun sad og saae mod Himlen,
Letgyngende paa Stolen.

Om Nakkehaarets Knude,
Hvis Lokker vilde splittes,
Greb, med de slanke Fingre,
Hænder, som Aphrodites.

Jeg kunde næsten høre
Mit eget Hjerteranke —
Ved hver en nytændt Stjerne
Fik jeg en raadvild Tanke.

Om jeg, som Solen, skulde
For hendes Fødder falde?
Om lukke mine Øine,
Som Haugens Blomster alle?

Da saae jeg først, hvor Halsen
Sig strakte langt og farligt —
At støtte var nødvendigt,
Alt andet uforsvarligt —